

TYGODNIK SALWATORSKI

13.01.13 r. ● PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE ● NR 2 (943) 1 ● Rok 20

Niedzielne czytania liturgiczne, rok C

Niedziela Chrztu Pańskiego

Ojcowie Kościoła nauczali nas, że Jezus przez swój chrzest w Jordanie uświęcił wody wszystkich chrzcielnic świata. Sakrament chrztu, który przyjmujemy, jest wejściem we wspólnotę z Chrystusem. Jest on z pewnością niezbędny do zbawienia. Jezus wyraźnie mówi: „Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony”. Nie jest jednak bezwzględnie nieodzowny. Wielokrotnie podejmowano refleksję i wysuwano hipotezy co do losu pośmiertnego dzieci, które jako niemowlęta zmarły bez chrztu. Z jednej strony są obciążone grzechem pierworodnym i jako takie nie miałyby prawa do wspólnoty z Bogiem, z drugiej jednak strony są to istoty zupełnie niewinne. Jak można by dopuścić do tego, by były potępione. Pojawiła się koncepcja otchłani (limbus), do której miałyby się udawać po śmierci. Kościół nigdy jednak oficjalnie tego nie zaakceptował, była to tylko hipoteza teologiczna. Wiemy natomiast, że nieochrzczone niemowlęta po swojej śmierci znajdują się w Niebie – Bóg sam gładzi w nich grzech pierworodny. Podobnie na zbawienie może liczyć człowiek, który umarł jako nieochrzczony, ale nie miał możliwości dotarcia do Chrystusa i Jego Ewangelii, a żył w zgodzie ze swoim prawym sumieniem...

Dziękując za dar chrztu, pamiętajmy, że Bóg jest większy nawet od swoich sakramentów jako znaków i narzędzi Jego łaski i może – jeśli tylko chce – działać poza nimi.

ks. Tomasz Gędek

Chrzcielnica w kościele ss. Norbertanek na Salwatorze, Fot. BS

Zima w obrazach Jerzego Pulchnego

Święta Biblioteka (10)**Księga Ezdrasza**

Księga, którą prezentujemy tym razem, z historycznego punktu widzenia stanowi kontynuację 1 i 2 Księgi Kronik – jest zatem elementem tradycji kapłańskiej. Tytuł księgi stanowi imię bohatera odrodzenia Izraela, powracającego z deportacji babilońskiej do ojczyzny w związku z łagodną polityką mocarstwa perskiego wobec deportowanych Żydów. Kapłan Ezdrasz, pojawiający się na kartach księgi dopiero od 7 rozdziału, obecny będzie także na stronicach następującej po niej Księgi Nehemiasza. Księga Ezdrasza i księga Nehemiasza są ze sobą powiązane do tego stopnia, że starożytne greckie wydanie Biblii (Septuaginta) łączy je w jedną całość składającą się z 23 rozdziałów.

Przedstawione w niniejszych księgach problemy historyczne mogą się wydawać mocno złożone, dlatego że ich źródłami często są dokumenty pochodzące z archiwum cesarstwa perskiego, które były zredagowane w języku aramejskim jako ówczesnym języku dyplomacji. Księgę rozpoczyna edykt Cyrusa wydany w 538 r. p.Ch, zezwalający Żydom na powrót do ojczystej ziemi i odbudowę świątyni zniszczonej w 586 roku przez Babilończyków. Pomimo wielu rozmaitych wewnętrznych przeszkód i nawet wrogiego nastawienia miejscowej ludności, udało się ją odbudować. Prace nad tą świątynią ukończono w 515 r. p.Ch. i zaczęto ją nazywać „drugą świątynią”.

W kilkadziesiąt lat po tych wydarzeniach do Jerozolimy za repatriantami przybywa kapłan Ezdrasz w celu ożywienia osłabionej przez ten czas wiary Izraela. Działalność Ezdrasza według danych biblijnych umieszcza się w okresie rządów Artakserksesa. Zwykle chodzi o Artakserksesa I (465-424 p.Ch.), choć niektórzy twierdzą, że królem perskim, który rządził w czasie działalności Ezdrasza, był Artakserkses II (404-358 p.Ch.). Dodać można, że przyjmując tę drugą wersję, działalność Nehemiasza miałaby miejsce przed Ezdraszem. Co do tej kwestii wśród uczonych nie ma zgody. Nie ulega jednak wątpliwości, że to Ezdraszowi zawdzięcza się dzieło solidnej odbudowy Narodu wybranego.

Kapłan Ezdrasz przede wszystkim bardzo ostro sprzeciwia się wszelkim odstępstwom w kwestii czystości religijnej, wprowadza w życie reformę dotyczącą małżeństw mieszanych, która polega na wyłączeniu z nich kobiet cudzoziemskich tzn. nie będących Żydówkami. Chce w ten sposób zapoczątkować lud święty, którego jedynym prawem będzie Boże prawo; lud zwarty, odcinający się od pogan. W ten sposób powstał „judaizm” jako religia i kultura.

Ezdraszowi zależało przede wszystkim na tym, aby naród wybrany ocalił swoją tożsamość jako lud należący do Boga. Może być on dla nas, ludzi wierzących, patronem obrony judeochrześcijańskich wartości w naszych cywilizacyjnych kryzysach i zawirowaniach.

ks. Tomasz Gędek

Oplątek

**Tygodnika Salwatorskiego,
Rady Parafialnej i Akcji Katolickiej**

**na który zapraszamy wszystkich Parafian
odbędzie się w niedzielę 13 stycznia 2013 r.**

W programie:

Msza święta o godz. 15.00

Dzielenie się oplątkiem (w salce Muminków)

Tradycyjne wspólne kolędowanie

Klasztor Norbertanek, Jerzy Pulchny

Wspomnienie 19 stycznia

Św. Józef Sebastian Pelczar (1842-1924)

Przyszedł na świat 17 stycznia 1842 roku w Korczyniu koło Krosna. Wzrastał w religijnej i patriotycznej atmosferze. Wyróżniał się ponadprzeciętnymi zdolnościami. Po dwóch latach nauki w szkole parafialnej kontynuował edukację w Rzeszowie. W 1860 roku rozpoczął studia teologiczne w Seminarium Duchownym w Przemyślu, a 4 lata później przyjął święcenia kapłańskie.

Posługę duszpasterską podjął w Samborze. Wkrótce wysłano go na studia do Rzymu, gdzie uzyskał doktoraty z teologii i prawa kanonicznego. Po powrocie do Polski został wykładowcą w przemyskim seminarium. Następnie pracował na Uniwersytecie Jagiellońskim jako profesor, dziekan i rektor.

W czasie pobytu w Krakowie oprócz zajęć uniwersyteckich zajmował się szeroko zakrojoną działalnością charytatywną i społeczną. Z jego inicjatywy w 1894 roku zostało założone Zgromadzenie Służebnic Najświętszego Serca Jezusowego. Poświęcał się też pracy pisarskiej i dał się poznać jako znakomity kaznodzieja.

W 1899 roku został mianowany biskupem pomocniczym diecezji przemyskiej. W kolejnym roku podjął obowiązki ordynariusza. Posługując przemyskiemu Kościołowi, troszczył się o ożywienie wiary oraz dbał o wysoki poziom moralny i intelektualny duchowieństwa. Będąc gorącym czcicielem Najświętszego Sakramentu, zachęcał wiernych do udziału w eucharystycznych nabożeństwach.

Zmarł w nocy z 27 na 28 marca 1924 roku. Papież Jan Paweł II wyniósł go na ołtarze w 1991 roku, a 2003 roku wpisał go w poczet świętych. Jego relikwie spoczęły w przemyskiej katedrze.

EwaP

Przegląd prasy

Tysiące w orszakach Trzech Króli

Orszaki Trzech Króli od kilku lat odbywają się w Święto Objawienia Pańskiego w wielu miejscach w Polsce. Najpierw były duże miasta – zaczęło się od Warszawy. Potem dołączały kolejne miejscowości. W tym roku na ulice wyszło ok. 200 tys. ludzi. To niezwykle przedsięwzięcie – manifestujące przywiązanie do pięknej tradycji – jest oddolną inicjatywą wiernych, zdobywającą co roku rosnącą popularność. Pisz o tym red. Michał Bondyra w tekście „Trzech, którzy są tysiącami”, opublikowanym w pierwszym tegorocznym numerze Przewodnika Katolickiego oraz na portalu internetowym www.opoka.org.pl.

„Organizatorzy orszaków nie chcą, by te były przeciwwagą dla czegoś innego. Prezes Fundacji Orszak Trzech Króli mówi wprost: <Orszak nie maszeruje za czymś lub przeciwko czemuś, tylko idzie i zaprasza każdego bez wyjątku do odwiedzenia betlejemskiej stajenki. Wszak to tam historia każdego człowieka, jak i historia całej ludzkości, stała się zupełnie inną Historią>. Ta idea jednoczy. Głównie młode rodziny z dziećmi, ale też starszych czy samotnych. Wyrwa ze szpon konsumpcji, w której niczym bezwolne lemingi wielu z nas tkwi. Orszak buduje i motywuje do działania. Dodaje też odwagi. Jest świadectwem, które szczególnie w Roku Wiary mamy obowiązek dawać. Jak? Przez obecność i realizację hasła tegorocznego orszaku: „Kolędy – lepiej śpiewać,

Fot. Piotr Tumidajski (3)

niż słuchać, lepiej razem niż samemu”. Jest wreszcie, jak trafnie zauważa Andrzej Bolewski, naszym publicznym dowodem miłości do Boga, którego od procesji Bożego Ciała różni jednak to, że tu palmę pierwszeństwa od kapłanów przejmują świeccy. Tego nie można zmarnować” – przeczytać można w tekście „Trzech, którzy są tysiącami”.

Na czele pierwszego warszawskiego orszaku szedł abp Kazimierz Nycz. W kolejnych latach i w kolejnych miejscach dołączali inni hierarchowie, przedstawiciele władz państwowych, artyści. Ten wyjątkowy sposób świętowania 6 stycznia znalazł mnóstwo naśladowców i najpewniej z roku na rok będzie się rozwijał. A przecież raptem dwa lata temu był to zwykły dzień pracy...

LS

„Trzech, którzy są tysiącami”, Michał Bondyra, Przewodnik Katolicki nr 1/2013

Anioł Pański

6 stycznia 2013

Katolicka uroczystość Trzech Króli zbiega się z prawosławnymi Świętami Bożego Narodzenia. Jak podkreślił papież podczas niedzielnego rozważania, daje to możliwość równoczesnego spojrzenia na tajemnicę Narodzenia Jezusa i na wiarę z dwóch perspektyw: Maryi wraz z Józefem i pasterzami oraz Mędrców. Wiarę Maryi Benedykt XVI porównał do wiary Abrahama, określając ją jako „nowy początek tej samej obietnicy”. Z drugiej strony postacie Mędrców, ściągnięte do Betlejem przez światło gwiazdy, pokazują, że otwarcie się człowieka na moc światła Chrystusowego pozwoli mu poznać i zrozumieć prawdę o Zbawicielu. **MLS**

A w Krakowie?

W Krakowie Orszak Trzech Króli wyruszył z trzech miejsc. Monarcha europejski prowadził czerwony orszak z Wawelu, a szedł w nim także kardynał Dziwisz. Afrykański, niebieski orszak misyjny szedł z Placu Matejki, śpiewając kolędy w afrykańskim języku sango. Król reprezentujący Azję prowadził orszak zielony z ul. Retoryka. Wszyscy przed wyprawą uczestniczyli we Mszy św. (jedni na Wawelu, drudzy u św. Floriana, a inni w kościele św. Anny), a celem każdego pochodu był Rynek Główny, gdzie w stajence czekało Dziecię Jezus. Uczestniczyło w pochodzie 10 tys. osób. **(b)**

Godność Prymasa Polski (51)

Geneza i znaczenie w historii Państwa

49. Książę Adam Stefan Sapieha – początek drogi

Nigdy nie piastował godności Prymasa Polski, nawet nie zabiegał o utworzenie metropolii w Krakowie, lecz nazywano go Księciem Kościoła.

Adam Stefan Sapieha, najmłodszy spośród siedmiorga rodzeństwa (miał czterech braci i dwie siostry), urodził się 14 maja 1867 r. w Krasieczynie w magnackim rodzie Sapiehów z linii kodeńskiej. Był to ród o pielęgnowanych tradycjach patriotycznych i społecznikowskich, spokrewniony z Czartoryskimi i Zamoyskimi. Dziadek Adama Stefana, książę Leon Sapieha, utracił znaczne dobra w zaborze rosyjskim, gdy po Powstaniu Listopadowym nie podpisał poddańczej deklaracji w stosunku do cara. Po interwencji księcia Konstantego Adama Czartoryskiego u austriackiego dyplomaty Metternicha, Leon Sapieha uzyskał paszport austriacki i osiadł w Galicji, gdzie w 1836 r. zakupił pałac w Krasieczynie koło Przemyśla, dając początek nowej linii rodu. Zamek w Krasieczynie wkrótce stał się jedną z najwspanialszych rezydencji magnackich. Adam Stefan pamiętał swego dziadka Leona, który przez wiele lat był marszałkiem sejmu krajowego, zajmując się polityką. Po jego śmierci w 1878 r. ton życia rodzinnemu nadawała wdowa po Leonie, babcia Adama Stefana, Jadwiga z Zamoyskich, która zajmowała się przede wszystkim organizowaniem akcji dobroczynnych. Bardzo dbała o to, by w salonach używano języka polskiego. Sapiehowie posiadali też dwór we Lwowie. Mimo znacznych zasobów materialnych, rodzina na co dzień prowadziła życie skromne, unikając zbytku.

Ojciec Adama Stefana, książę Adam Stanisław, także angażował się w działalność patriotyczną i publiczną na rzecz Ojczyzny. Organizował pomoc dla powstańców styczniowych, w wyniku czego znalazł się w więzieniu austriackim.

Matka Adama Stefana, Jadwiga, wywodziła się z książęcego rodu Sanguszków. Była kobietą skromną i łagodną, uległą mężowi, księciu Adamowi Stanisławowi, który był mężczyzną przystojnym, pewnym siebie, elokwentnym, podziwianym przez otoczenie. Był zagorzałym patriotą. Aktywnie też uczestniczył w wychowaniu synów, przygotowując ich do pełnienia funkcji publicznych. Kiedy wyjeżdżał na dłużej, prowadził z nimi bogatą korespondencję. Bywały w świecie, posiadający szerokie kontakty osobiste i koligacje rodzinne, wykorzystywał je dla dobra Ojczyzny. Żywo interesował się sprawą wyznania unickiego na ziemiach polskich. W swoich majątkach spotykał wielu wyznawców tego obrządku. Był to okres, w którym stosunki między Moskwą a Stolicą Apostolską były napięte. Książę Adam Stanisław podejmował działania mające doprowadzić do odłączenia Kościoła unickiego od wpływów carskiej Rosji. W tej sprawie spotykał się we Lwowie z nuncjuszem papieskim i jeździł do Rzymu, aby uzyskać poparcie dla swoich zamierzeń. W Watykanie, gdzie posiadał liczne kontakty, przedstawiał najważniejsze problemy Ojczyzny i Kościoła polskiego. Poznał tam pozbawionego arcybiskupstwa gnieźnieńsko-poznańskiego kardynała Mieczysława Ledóchowskiego. Zaprzyjaźnił się także z kardynałem Joachimem Pecci, który po śmierci papieża Piusa IX w 1878 r. został jego następcą, jako papież Leon XIII. Wkrótce książę przedstawił mu swoją rodzinę, w tym najmłodszego syna Adama Stefana, który był wówczas uczniem gimnazjum.

W 1881 r. papież Leon XIII przyjął w Watykanie uczestników Pielgrzymki Słowiańskiej, w której - na czele Polaków z zaboru austriackiego - znalazł się książę Adam Stanisław Sapieha manifestujący polskość swoim strojem - szlacheckim kusztem.

Adam Stefan Sapieha pierwsze nauki pobierał w domu rodzinnym w Krasieczynie. Następnie kształcił się we lwowskim gimnazjum, w którym zdał maturę w 1886 roku. Po maturze został przyjęty na wydział historyczno-prawny Uniwersytetu Jagiellońskiego, lecz studia rozpoczął na Uniwersytecie Wiedeńskim. Dopiero na drugi rok przeniósł się do Krakowa. Ostatecznie studia prawnicze ukończył w Wiedniu w 1891 roku.

W tym okresie w Krakowie ton życia politycznemu i społecznemu nadawali przedstawiciele stronnictwa Stańczyków, którzy byli przeciwnikami linii politycznej reprezentowanej przez „czerwonego księcia” - jak nazywano Adama Stanisława Sapiechę. On to uzyskał tytuł tajnego radcy dworu Habsburgów i został członkiem Sejmu Krajowego. Był także organizatorem pielgrzymki do Rzymu na jubileusz 50-lecia kapłaństwa papieża Leona XIII w 1888 roku. W zamyśle pielgrzymka ta miała skupić Polaków z wszystkich trzech zaborów, którzy mieli być przyjęci na audiencji jako przedstawiciele polskiego narodu. Jednak do pielgrzymki nie przyłączył się niemiecki abp gnieźnieńsko-poznański J. Dinder, a ugodowi przedstawiciele stronnictwa Stańczyków z Galicji na czele z biskupem krakowskim Albinem Dunajewskim postanowili przyłączyć się do pielgrzymki austriackiej. W tej sytuacji w Rzymie kard. M. Ledóchowski uzyskał dla Polaków audiencję prywatną, po której książę Sapieha wraz ze swoją rodziną został przyjęty przez papieża. Podczas rozmowy miał przedstawić Ojcu Świętemu problemy Polski i Kościoła na ziemiach polskich. W spotkaniu tym uczestniczył najmłodszy syn księcia i kontynuator jego planów, wówczas student prawa, Adam Stefan Sapieha. Być może w tym czasie dojrzała u niego decyzja o kapłaństwie jako realizacji powołania. Już w 1890 r., prawdopodobnie po wyborze stanu duchownego jako drogi życia, podjął on studia teologiczne na uniwersytecie w Innsbrucku. Ukończył je po czterech latach. W 1893 r. uzyskał święcenia diakonatu, a następnie święcenia kapłańskie we Lwowie z rąk biskupa pomocniczego, Jana Puzyny. Tamże odprawił Mszę św. prymicyjną w kaplicy pałacu rodzinnego, a zaraz potem w kaplicy pałacu w Krasieczynie.

Po ukończeniu studiów w 1894 r. młody ksiądz Adam Stefan Sapieha został skierowany przez abpa lwowskiego Seweryna Morawskiego do parafii Jazłowiec koło Buczacza w charakterze wikarego. Tam oddał się gorliwie pracy duszpasterskiej, wkrótce zdobywając uznanie zdystansowanych początkowo parafian, szczególnie gdy podczas epidemii cholery spieszył do chorych nie tylko ze świętymi sakramentami, ale też z konkretną pomocą żywnościową.

Gdy syn podejmował pierwszą pracę duszpasterską, sędziwy już ojciec, książę Adam Stanisław Sapieha organizował Lwowską Wystawę Krajową mającą ukazać dorobek ekonomiczno-gospodarczy i kulturalny społeczeństwa polskiego w Galicji i jego żywotność jako wspólnoty narodowej. W ten sposób obchodzono setną rocznicę Insurekcji Kościuszkowskiej, przy okazji wystawy „Panoramy Raclawickiej” autorstwa malarzy: Jana Styki, Wojciecha Kossaka i kilku innych. Podczas kilkumiesięcznej prezentacji, która przyciągnęła setki zwiedzających z wszystkich zaborów, panował klimat patriotyzmu, podtrzymywany przemówieniami księcia Adama Stanisława, których wygłosił ponad sto. Przedsięwzięciu towarzyszyło wiele dodatkowych imprez kulturalnych, artystycznych i sportowych.

Po około rocznym pobycie w parafii w Jazłowcu ks.

Adam Stefan Sapieha wyjechał na studia do Rzymu, gdzie w 1896 r. uzyskał stopień doktora praw na Uniwersytecie Laterańskim. Studiował także dyplomację w Kościelnej Akademii Szlacheckiej, gdzie poznał wiele ważnych osobistości, z którymi przyszło mu potem współpracować w Kurii Rzymskiej, a następnie podczas pełnienia godności biskupa krakowskiego. Będąc w Rzymie, podjął pierwsze działania dyplomatyczne. Wiadomość o tym dotarła do ówczesnego rektora Akademii Duchownej w Petersburgu, biskupa sufragana mohylewskiego, znanego bibliisty ks. Franciszka Albina Symona, który ze szczególną troską zabiegał o sprawy Kościoła katolickiego w Rosji, a także prowadził aktywną działalność duszpasterską i patriotyczną, co przejawiało się m. in. w wizytowaniu polskich parafii na Syberii. Od tego czasu datuje się współpraca ks. biskupa Symona z ks. Sapiehą, którego biskup uznał za znawcę zagadnienia i osobę, która najlepiej może przysłużyć się sprawie polskiego Kościoła poprzez działania dyplomatyczne w Watykanie. Ks. Adam Stefan Sapieha poznał już na tyle stosunki panujące w Kurii Rzymskiej, że uważał, iż najlepiej przedkładać sprawy papieżowi bezpośrednio, pomijając dostojników kurialnych niejednokrotnie ulegających wpływowi dyplomatów państw zaborskich. Wkrótce ks. Adam Stefan Sapieha został jednym z najbardziej godnych zaufania rzeczników spraw polskich w Watykanie.

Po ukończeniu studiów do końca 1896 r. przebywał w Bośni, badając stosunki wyznaniowe oraz problemy polskiej emigracji na tym terenie. Od początku 1897 r. podejmował różne zadania duszpasterskie w archidiecezji lwowskiej: jako wicerektor Seminarium Duchownego, sekretarz sądu diecezjalnego, egzaminator. Wkrótce został kanonikiem. W 1901 r. przebywał w Stanach Zjednoczonych, załatwiając sprawy rodzinne. Po powrocie został wikarym parafii św. Mikołaja we Lwowie. W 1903 r. zmarł jego ojciec, książę Adam Stanisław Sapieha.

W 1897 r. bp Franciszek Albin Symon dostał od papieża nominację na bpa plockiego, jednak nie uzyskał od cara zgody na objęcie tej godności i został deportowany do Odessy. Dopiero w 1901 r. mógł wyjechać do Rzymu, skąd został wysłany do Stanów Zjednoczonych jako pierwszy biskup z Polski mający zbadać sytuację polskiej emigracji w USA. Po powrocie do Europy nadal przebywał w Rzymie, by w 1913 r. przyjąć zaproszenie wtedy już biskupa krakowskiego Adama Stefana Sapiehy i objąć godność archidiecezjalnego biskupa w Krakowie. Zmarł 26 maja 1918 roku.

Do roku 1906, ks. dr Adam Stefan Sapieha pracował we Lwowie, gdzie w tym czasie mieli swoją siedzibę trzej arcybiskupi: rzymskokatolicki, którym po śmierci Seweryna Morawskiego w 1900 r. został Józef Bilczewski; grekokatolicki Andrzej Szeptycki oraz ormiański, Józef Teodorowicz. Wszyscy trzej wchodzili w skład wiedeńskiej Izby Panów i prowadzili w Galicji rozległą działalność polityczną. Najwyższą pozycję zajmował abp Józef Bilczewski, o poparcie którego zabiegała większość ugrupowań politycznych. Był on organizatorem licznych konferencji Episkopatu galicyjskiego, poprzez które koordynował działania Kościoła na swoim terenie. Starał się zachowywać neutralność polityczną i być biskupem dla wszystkich. Biskupem przemyskim był w tym czasie Józef Pelczar, wybitna osobowość w Kościele katolickim, który na bazie papieskich encyklik społecznych powołał do życia Związek Katolicko-Społeczny, celem zaktywizowania laikatu katolickiego.

Biskup tarnowski, Leon Wałęga, dążąc do zorganizowania katolickiego ruchu ludowego, nie uniknął konfliktu z istniejącym ruchem ludowym kierowanym przez Wincentego Witosa.

W ślad za działaniami bpa Pelczara, abp Bilczewski we

Lwowie zamierzał powołać centrum, które miało koordynować poczynania szerszych kręgów laikatu katolickiego z poszczególnych parafii. Przygotowując grunt do tej akcji, wydał kilka listów duszpasterskich, instrukcji dla duchowieństwa i organizował działalność popularyzatorską. W pracę tę zaangażował część kleru z ks. Adamem Stefanem Sapiehą na czele. Wytyczono główne kierunki działań pozapolitycznych. Planowano tworzenie świeckich wspólnot parafialnych, wydawnictw katolickich, bibliotek i wspieranie różnych inicjatyw społecznych, w tym dobroczynności oraz działań na rzecz robotników i uboższych grup społecznych. Ks. dr Adam Stefan Sapieha pisał referaty omawiające papieskie encykliki społeczne, w tym szczególnie Leona XIII "Rerum Novarum" z 1893 r. i prowadził akcje szkoleniowe związane z propagowaniem idei w nich zawartych.

cdn.

ba-sta

ROK WIARY
+

Benedykt XVI, fragmenty Listu apostołskiego PORTA FIDEI, ogłaszającego Rok Wiary

Samo wyznanie wiary jest aktem zarówno osobistym jak i wspólnotowym. Pierwszym podmiotem wiary jest faktycznie Kościół. W wierze wspólnoty chrześcijańskiej każdy otrzymuje chrzest, skuteczny znak wejścia do ludu wierzących, aby zyskać zbawienie. Jak stwierdza Katechizm Kościoła Katolickiego: „«Wierzę» - to wiara Kościoła wyznawana osobiście przez każdego wierzącego, przede wszystkim w chwili chrztu. «Wierzmy» - to wiara Kościoła wyznawana przez biskupów zgromadzonych na soborze lub, bardziej ogólnie, przez zgromadzenie liturgiczne wierzących. «Wierzę» - mówi także Kościół, nasza Matka, który przez swoją wiarę odpowiada Bogu i który uczy nas mówić: «Wierzę», «Wierzmy»...” [17].

Jak można dostrzec, znajomość treści wiary jest istotna, by wydać swą zgodę, to znaczy, aby w pełni, rozumem i wolą zgadzać się z tym, co proponuje Kościół. Znajomość wiary wprowadza w pełni tajemnicy zbawczej objawionej przez Boga. Udzielona zgoda oznacza więc, że kiedy się wierzy, w sposób wolny przyjmuje się całą tajemnicę wiary, bo gwarantem jej prawdy jest sam Bóg, który objawia się i pozwala poznać swą tajemnicę miłości [18].

Z drugiej strony, nie możemy zapominać, że w naszym kontekście kulturowym wielu ludzi, choć nie rozpoznaje w sobie daru wiary, szczerze poszukuje ostatecznego sensu i definitywnej prawdy o swym istnieniu i świecie. To poszukiwanie jest autentyczną „preambulą” wiary, gdyż kieruje ludzi na drogę, która prowadzi do tajemnicy Boga. Sam ludzki rozum nosi w istocie wrodzoną potrzebę tego, „co wartościowe, nieprzemijalne” [19]. Wymóg ten stanowi nieustannie zachętę, trwale wpisana w serce człowieka, aby wyruszyć w drogę i znaleźć Tego, którego byśmy nie poszukiwali, gdyby nie wyszedł już nam na spotkanie [20]. Wiara zaprasza nas właśnie na to spotkanie i w pełni otwiera.

Przypisy

(17) *Katechizm Kościoła Katolickiego*, 167.

(18) *Por. Sobór Watykański I, Konst. dogmat. o wierze katolickiej Dei Filius, rozdz. III: DS 3008-3009; Sobór Watykański II, Konst. dogmat. o Objawieniu Bożym Dei verbum, 5.*

(19) *Benedykt XVI, przemówienie w Kolegium Bernardynów w Paryżu (12 września 2008): AAS 100 (2008), 722; «L'Osse-rvatore Romano», wyd. polskie, n. 10-11/2008, s. 13.*

(20) *Por. św. Augustyn z Hippony, Wyznania, XIII, 1, tłum. Zygmunt Kubiak, Warszawa 1992.*

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

* * *

We wtorek o godz. 18.00 msza św., a po niej nabożeństwo i nowenna do bł. Bronisławy.

* * *

W środę po mszy św. wieczornej nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy, na którą zapraszamy wszystkich parafian i członków Wspólnoty Żywego Różańca.

* * *

W piątek po mszy świętej wieczornej koronka do Miłosierdzia Bożego.

* * *

Spotkanie opłatkowe dla wszystkich członków Wspólnoty Żywego Różańca odbędzie się w przyszłą niedzielę 20 stycznia o godz. 14.30 i 16.00 – Liturgia Słowa, składanie sobie życzeń i wspólne kolędowanie. Serdecznie zapraszamy wszystkich członków i kandydatów do Wspólnoty Żywego Różańca.

* * *

Trwa wizyta duszpasterska czyli „kolęda”. Wizyta ma charakter liturgii sprawowanej w „domowym kościele” dlatego prosimy, aby stół był nakryty obrusem, na którym stoi krzyż z zapalonymi świecami oraz woda święcona (którą można zabrać do domu z przedsionka kościoła). Po wspólnej modlitwie całą rodziną i błogosławieństwem okazja do duszpasterskiej rozmowy. Szczegółowy program jest wywieszony w gablotce przed kościołem, na stronie internetowej parafii i w Tygodniku Salwatorskim.

W Krakowie

Było:

~ Wały przeciwpowodziowe w rejonie ul. Księcia Józefa między mostem Zwierzynieckim a zjazdem na Przegorzały (ok. 3 km) zostały podwyższone i uszczelnione. Korona wałów ma ok. 3 m szerokości, położono na niej asfalt, dzięki czemu rowery nie będą już wrzynać się w ziemię po deszczu
~ Synagoga Tempel przy ul. Miodowej skończyła 150 lat

Jest:

~ W 91 szkołach dla dorosłych jest zapisanych 16 728 osób. Gmina do każdego ucznia dopłaca co miesiąc ponad sto złotych. Od 1 stycznia jednak nie będzie to dopłata na każdą przyjętą osobę, ale na tych, którzy będą uczestniczyć przynajmniej w 50% zajęć w miesiącu
~ Nasze województwo nadal należy do najbardziej zanieczyszczonych w kraju. W ub. roku w grudniu dopuszczalne normy w Krakowie zostały przekroczone 8 razy (800 procent normy), najwięcej od stycznia 2006 roku
~ Do Krakowa nadal nie powrócił stary zwyczaj robienia lodowisk na szkolnych boiskach, z których dzieci mogłyby bezpłatnie korzystać. Udaje się to w innych miastach (np. Rzeszów, Szczecin)
~ W schronisku dla bezdomnych zwierząt znajduje się obecnie 426 psów i 106 kotów. W zimie szczególnie potrzebna jest pomoc: karma, ciepłe koce, słoma, kubraki dla krótkowłosych (psy nie mogą się wybiegać i zagrzać)

Będzie:

~ Stare bilety MPK z dopłatą różnicy w cenie będą ważne

„Areopag” - zaprasza

Młodzież parafii Najświętszego Salwatora - grupa „Areopag” - zaprasza wszystkich parafian na przedstawienie II części „Dziadów” Adama Mickiewicza. Zostanie ono wystawione w niedzielę 13 stycznia w Sali Księża Salezjanów (Wyższe Seminarium Duchowne Towarzystwa Salezjańskiego) przy ulicy Tynieckiej 39 o godz. 19.00.

Może jeszcze będą miejsca?

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży jak co roku organizuje obozy dla dzieci i młodzieży „Ferie z wartościami” (obozy językowe, turystyczne i narciarskie). „Ferie z wartościami” to czas wykorzystany w pełni na spotkanie z Bogiem, drugim człowiekiem i świetną zabawę.

Obóz językowo-taneczny, Sól k/Żywca, 10-14 lat,
20-26.01.2013 r., 550 zł

Obóz turystyczny lub narciarski, Koninki, 12-17 lat,
19-26.01.2013 r., od 635 zł

Karolina Mazurkiewicz - Rzecznik Prasowy, tel.698 961 030
e-mail: k.mazurkiewicz@krakow.ksm.org.pl

Kalendarz liturgiczny:

*** **13 I (niedziela)** - Święto Chrztu Pańskiego
Czytania mszalne: Iz 42,1-4.6-7; Dz 10,34-38; Łk 3,15-16.21-22
- św. Hilarego, biskupa i doktora Kościoła
*** **17 I (czwartek)** - św. Antoniego, opata
- XV Dzień Judaizmu w Kościele w Polsce
*** **18 I (piątek)** - trzeci piątek miesiąca - dzień szczególnej modlitwy ku czci Miłosierdzia Bożego
*** **19 I (sobota)** - św. Józefa Sebastiana Pelczara, biskupa

tylko do końca czerwca

~ W najbliższym czasie w Krakowie stanie więcej wiat. Jedne tam, gdzie dotychczas był jedynie słupek, inne w miejsce już zniszczonych zadaszeń

~ Do 24 lutego można oglądać w pałacu Krzysztofora plon 70. Konkursu Szopek

~ Na lotnisku w Balicach swoją bazę otworzy największa europejska tania linia lotnicza Ryanair. Stacjonować tu będą dwa irlandzkie samoloty, ok. 3 tys. osób znajdzie w przyszłości zatrudnienie. Od kwietnia uzyskamy cztery nowe połączenia

~ W Szpitalu Uniwersyteckim rozpoczyna działalność Uniwersyteckie Centrum Interwencyjnych Terapii Ostrego Udaru Mózgu (CITO). Tutaj leczeni będą ci, którzy za późno zgłosili się do lekarza (leczenie podjęte najpóźniej 4 godziny po udarze zmniejsza śmiertelność). W Polsce udar mózgu ma ok. 70 tys. osób rocznie, ok. 25% umiera

~ Do 27 stycznia Muzeum Narodowe będzie można zwiedzać za darmo. Dotyczy to wszystkich wystaw stałych i czasowych (Gmach Główny, Pałac Ciołka, galeria w Sukiennicach, Kamienna Szkoła, Dom Mehoffera, Dom Matejki i Arsenał Muzeum Czartoryskich). Każdy otrzyma wejściówkę

~ 23 czerwca 2013 roku poświęcony zostanie kościół pod wezwaniem bł. Jana Pawła II, który powstaje w Łagiewnikach

Być może:

~ Po wybudowaniu nowego terminalu lotnisko w Balicach będzie mogło przyjąć aż 8 mln pasażerów rocznie (obecnie 3,5 mln)

~ Na remont i utrzymanie torowisk w tym roku przeznaczono 15 mln zł, o trzy miliony więcej niż w 2012

opr. BS

Serdecznie zapraszamy
wszystkich parafian i gości na koncert

„Kolędy z szopką w tle”

w wykonaniu:

Jacka Wójcickiego – śpiew,
Beaty Rybotyckiej – śpiew,
Haliny Jarczyk – skrzypce,
Konrada Mastyło – pianino,

który odbędzie się

**w kościele Sióstr Norbertanek
17 stycznia (czwartek) 2013 r.
o godz. 18.30.**

Wstęp wolny.

W piątki o 15.00 na Salwatorze

W każdy piątek o godz. 15.00 w naszym kościele odmawiana jest Koronka do Miłosierdzia Bożego. Zapraszamy wszystkich do wspólnej modlitwy. Kościół jest otwierany pół godziny wcześniej (14.30), można więc przed Koronką wykorzystać czas na osobistą modlitwę przed Najświętszym Sakramentem.

Grupa Modlitwena

Cytat z Dzienniczka Siostry Faustyny:

„W pewnej chwili usłyszałam te słowa: Idź do Przełożonej i proś, żeby ci pozwoliła odprawić codziennie godzinę adoracji przez 9 dni; w tej adoracji staraj się modlitwą swoją połączyć z Matką Moją. Módl się z serca w złączeniu z Maryją, także staraj się w tym czasie odprawić Drogę Krzyżową. Otrzymałam pozwolenie, ale nie na całą godzinę, tylko na ile mi czas pozwoli poza obowiązkami.” (Dz 32)

Ogarnij swój ból

Salwatorskie spotkania młodzieżowe

Jeśli szukasz odpowiedzi na pytanie: kim jestem? w co i dlaczego wierzę? - zapraszam w każdy piątek o godz. 19 młodzież z naszej parafii na spotkania dyskusyjne. Tematy: wiara, religia, moralność, etyka...

Łatwo krytykować. Czy umiesz bronić swojej wiary? Przyjdź w piątek na godz. 19.00. Spotkanie z kapłanem niech ułatwi odpowiedź na trudne pytania.

Zapraszam również młodzież na warsztaty teatralne: chętnych, kochających teatr – informacje u ks. Włodzimierza.

Ks. Włodzimierz Kurek

Z serwisów informacyjnych

☞ Orszaki Trzech Króli przeszły ulicami niemal stu polskich miast. Towarzyszyła im kwesta wolontariuszy Fundacji Dzieło Nowego Tysiąclecia zbierających datki na stypendia dla zdolnej, ale ubogiej młodzieży.

☞ Zgodnie z kalendarzem juliańskim, w mijającym tygodniu Boże Narodzenie obchodzili wierni Kościołów wschodnich. Kościół greckokatolicki w Polsce liczy obecnie ok. 50 tys. wiernych, natomiast Polski Autokefaliczny Kościół Prawosławny około 600 tys.

☞ Na jarmarku bożonarodzeniowym w centrum Lwowa przed Opera rozdano ponad tonę kutii - tradycyjnej wschodniosłowiańskiej potrawy wigilijnej. Do jej przygotowania zużyto ponad tonę ziaren pszenicy, 350 litrów utartego maku, 70 litrów miodu i 25 kg rodzynek.

☞ Władze Małopolski oraz Śląska współpracują nad stworzeniem wspólnej strategii rozwoju Polski Południowej, łączącej najmocniejsze cechy obu regionów. Jednym z narzędzi ma być szybkie połączenie kolejowe z Krakowa do Katowic, jedna Karta Metropolitalna dla obu miast i wspólne ośrodki naukowe.

☞ Do Polski dotarł pierwszy bezpośredni pociąg towarowy z Chin. 41 wagonów załadowanych głównie elektroniką przyjechało z Chengdu w zachodnich Chinach do terminala kolejowego Łódź-Olechów. Podróż trwała dwa tygodnie. Jest to jedyne regularne połączenie cargo z Chinami w kraju, jest też ciekawą alternatywą dla przewozów dokonywanych drogą morską, które trwają z reguły ok. 45 dni.

☞ Na koniec 2012 roku zaległości płatnicze Polaków wyniosły prawie 38,3 mld zł, co oznacza że w porównaniu z rokiem 2011 przybyło nam o 3,9 mld zł długów. Tempo wzrostu dłużników jest szybkie: ogółem w 2012 roku przybyło ich o 170 tys. osób - łącznie 2,26 mln Polaków. Najwięcej dłużników na 1000 osób mieszka w województwie zachodniopomorskim. Najbardziej zadłużonym Polakiem pozostaje mieszkaniec województwa mazowieckiego – na kwotę 101 mln zł.

☞ Na dnie Atlantyku, w odległości 232 km od Sao Paulo, odkryto nowe złoża ropy naftowej. Portugalsko-brazylijskie konsorcjum chwali się, że złoża jest bardzo zasobne.

☞ Polska znalazła się zaledwie na 209. miejscu spośród 222 państw w rankingu tzw. dzieciotności. Statystycznie mniej dzieci rodzi się tylko w krajach ogarniętych konfliktem zbrojnym lub tuż po jego zakończeniu. Prognozy wskazują, że za 40 lat liczba Polaków zmaleje z 38,8 mln obecnie do 32 mln.

☞ Staraniem włoskich augustianów z Genui dokonano przekładu na język arabski wyboru najbardziej znaczących tekstów św. Augustyna. Tłumaczenie będzie rozpowszechniane przez internet. Św. Augustyn żył w północnej Afryce, na terytorium obecnej Algierii – dzisiejsze miasto Annaba to antyczna Hippona, gdzie był biskupem.

☞ Turcja domaga się zwrotu relikwii św. Mikołaja - biskupa Miry, które od czasów zajęcia tego miasta przez muzułmanów przechowywane są w Bari na południu Włoch. Naciski władz tureckich związane są z szeroko zakrojoną akcją repatriacji dóbr kultury. Na razie Stolica Apostolska nie zareagowała na ten kuriozalny pomysł.

☞ Miejsce corocznych spotkań młodzieży nad jeziorem Lednickim stało się oficjalnie odrębną miejscowością, której nadano nazwę urzędową „Pola Lednickie”. Na miejscowość Pola Lednickie składa się niezamieszkały obszar należący do Klasztoru Ojców Dominikanów i Domu Zakonnego Ojców Dominikanów w Poznaniu oraz Stowarzyszenia Lednica 2000, na którym znajduje się Brama III Tysiąclecia – zwana „Bramą Rybą”.

☞ Państwo słowackie przeznaczy z budżetu państwa 164 tys. euro na organizację obchodów 1150. rocznicy przybycia świętych Cyryla i Metodego na Wielkie Morawy. Dotację otrzyma m.in. narodowa pielgrzymka Słowaków do Nitry, obchody jubileuszowe na zamku w Devínie, dzielnicy Bratysławy, oraz wspólna sesja parlamentu i rządu poświęcona Apostołom Słowian. Większość wydarzeń będzie miała miejsce na początku lipca.

MGM

Plan wizyty duszpasterskiej

Proboszcz – ks. kan. Stanisław Sudol

- 14.01 – g. 15 – ul. Ujejskiego 43 (2a, 3, 4, 5, 6, 7)
 15.01 – g. 15 – ul. Ujejskiego 40 (8, 9, 10, 11, 12, 13, 15)
 16.01 – g. 15 – ul. Drożyna 25, Zaścianek, Malczewskiego
 17.01 – g. 15 – ul. Focha 12

Ks. Wojciech Zahradnik

- 14.01 – g. 15 – ul. Królowej Jadwigi 81, 47-79
 (od końca – nieparzyste)
 15.01 – g. 15 – ul. Królowej Jadwigi 33-39 (od końca – nieparzyste)
 16.01 – g. 15 – ul. Królowej Jadwigi 7-29
 (od końca-nieparzyste); ul. Jaxy Gryfity
 21.01 – g. 15 – ul. Fałata 2, 4
 22.01 – g. 15 – ul. Fałata 9,13
 23.01 – g. 15 – ul. Fałata 11
 24.01 – g. 15 – ul. Fałata 14, 12

Ks. Włodzimierz Kurek

- 14.01 – g. 15 – ul. Korzeniowskiego 1-26, 28, 30, 34 i ul. Emaus 44-57
 15.01 – g. 15 – ul. Korzeniowskiego 27-39 i Tondosa
 16.01 – g. 15 – ul. Furgalskiego, Bąkowskiego
 17.01 – g. 15 – ul. Filarecka 2, 2a, 2b, 4
 21.01 – g. 15 – ul. Filarecka 6-16
 22.01 – g. 15 – ul. Filarecka 18-24
 23.01 – g. 15 – ul. Filarecka 23
 24.01 – g. 15 – ul. Kraszewskiego 2-12
 25.01 – g. 15 – ul. Kraszewskiego 14-34
 26.01 – g. 10 – ul. Stachowicza

Ks. Tomasz Gędek

- 15.01 – g. 15 – ul. Komorowskiego parzyste,
 ul. Dojazdowa, ul. Jaskółcza
 16.01 – g. 15 – ul. Dunin-Wąsowicza 2-10, 12, 14, 7, 9, 11
 17.01 – g. 15 – ul. Dunin-Wąsowicza 16, 18, 26
 18.01 – g. 15 – ul. Dunin-Wąsowicza 20
 19.01 – g. 9 – ul. Dunin-Wąsowicza 22, 24
 22.01 – g. 15 – ul. Dunin-Wąsowicza 3 i 5

Dyżury księży:

- Pon.: ks. Włodzimierz tel. 12 424 43 61
 Wt.: ks. Proboszcz 12 424 43 68
 Śr.: ks. Tomasz 12 424 43 65
 Cz.: ks. Wojciech 12 424 43 66
 Pt.: ks. Proboszcz
 Sb.: ks. Wojciech, ks. Włodzimierz, ks. Tomasz

W naszej parafii od 1 stycznia 2013 r. msza św. wieczorna w dni powszednie jest odprawiana o godz. 18.00 (zamiast 19.00), a w niedzielę o godz. 13.00 (zamiast 13.15).

*Szukałem Was...
 Pielgrzymki
 Błogosławionego Jana Pawła II*

78. Pielgrzymka

Gdzie: Polska – Wrocław, Legnica, Gorzów Wielkopolski, Gniezno, Poznań, Kalisz, Częstochowa, Zakopane, Ludźmierz, Kraków, Dukla, Krosno.

Kiedy: 31 maja-10 czerwca 1997 r.

Najważniejsze spotkania: msze św. we Wrocławiu, Legnicy, Gnieźnie (nawiedzenie relikwii św. Wojciecha), Kaliszu, Zakopanem, Krakowie, Krośnie; spotkania z prezydentem Kwaśniewskim, byłym prezydentem Wałęsą i jego rodziną, a także z grupą prezydentów Europy Środkowowschodniej – Czech, Litwy, Niemiec, Słowacji, Ukrainy, Węgier; spotkanie z młodzieżą w Poznaniu; konsekracja Sanktuarium Matki Boskiej Fatimskiej na Krzeptówkach; spotkanie z rektorami polskich uczelni.

Najważniejsze przesłanie: Pięć archidiecezji (wrocławską, gnieźnieńską, poznańską, krakowską, przemyską) oraz dwie diecezje (legnicką, zielonogórsko-gorzowską) odwiedził Jan Paweł II podczas swej 11-dniowej, szóstej pielgrzymki do Ojczyzny. W jej trakcie uczestniczył w tak ważnych dla Polskiego Kościoła wydarzeniach jak zakończenie 46. Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego, czy też w obchodach rocznicowych 1000-lecia śmierci św. Wojciech oraz 600-lecia Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego. Dokonał również beatyfikacji m. Bernardyny Jabłońskiej i m. Marii Karłowskiej, a także kanonizacji bliskiej Krakowowi bł. Królowej Jadwigi Andegaweńskiej. Pielgrzymka ta zaraz po zakończeniu określana była jako najpiękniejsza i niezwykle radosna wizyta papieska w Polsce. Jak zwykle entuzjastycznie witany papież mówił do rodaków o tajemnicy Eucharystii, pojednaniu, ekumenizmie, potrzebie solidarności, rodzinie i miłosierdziu.

Cytat: „Dzisiaj dziękowałem Bogu za to, że wasi przodkowie na Giewoncie wzniesli krzyż. Ten krzyż patrzy na całą Polskę, od Tatr aż do Bałtyku. Ten krzyż mówi całej Polsce – sursum corda – w górę serca! Trzeba, ażeby cała Polska od Bałtyku aż po Tatry, patrząc w stronę krzyża na Giewoncie, słyszała i powtarzała: ‘sursum corda’ – w górę serca!”.

Ciekawostka: Podczas pobytu Ojca Świętego w Krakowie w mszy św. na Błoniach uczestniczyło 1,5 mln osób, a czuwania pod kuriją na Franciszkańskiej gromadziły tysiące. Ponadto Jan Paweł II spotkał się z uczelnianą wspólnotą Uniwersytetu Jagiellońskiego i poświęcił służącą nam do dziś Klinikę Kardiologii w Szpitalu noszącym imię Jana Pawła II.

oprac. MŁS

na podstawie książki M. Latasiewicza: „Śladami Jana Pawła II. 104 Pielgrzymki”, Dom Wydawniczy Rafael, Kraków 2005

TYGODNIK SALWATORSKI - Redakcja: Bogumiła Szewczyk (red. naczej), ks. Tomasz Gędek (asyst. kościelny), Łukasz Strutyński, Jarosław Dzidek, Maria Gracja Małecka, Magdalena Łasak-Strutyńska.

Najbliżsi współpracownicy: ks. Krzysztof Biros, Stanisław Malik, Krzysztof Bar.

Kontakt z TS: tel. 12-4272562 wieczorem, adres pocztowy: 30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88, e-mail: bog-szew@wp.pl

Strona internetowa: www.tygodniksalwatorski.pl (administruje Roman Topór-Mądry).

Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów. Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótów i korekty językowej tekstów.

Tygodnik można zaprenumerować w zakrytych kościołach SS. Norbertanek.

Można go nabywać we wszystkich kościołach na terenie Parafii i w kościele Bożego Miłosierdzia przy ul. Smoleńsk